

تأثیر غلظت‌های مختلف کیتین بر کالوس‌زایی نسترن وحشی

محبوبه رحیمی^۱، وحید روحی^۲، عبدالرحمان محمدخانی^۲، علی اکبر فدایی تهرانی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم باغبانی دانشگاه شهر کرد، شهر کرد. ۲- استادیار گروه علوم باغبانی دانشگاه شهر کرد، شهر کرد. ۳-

استادیار گروه گیاه پزشکی دانشگاه شهر کرد، شهر کرد.

*نویسنده مسئول mahrahimi@yahoo.com

چکیده

نسترن وحشی (*Rosa canina* L.) به‌عنوان پایه‌ی گل رز به‌کار برده می‌شود. هم‌چنین یکی از گیاهان دارویی است که از کشت کالوس آن می‌توان برای تولید انبوه گیاهچه‌های جدید و ترکیبات دارویی مانند اسیدآسکوربیک استفاده نمود. تحقیق حاضر با هدف بررسی اثرات کیتین بر خصوصیات کالوس‌زایی نسترن وحشی صورت پذیرفت. این آزمایش در قالب طرح پایه‌ی کاملاً تصادفی با به‌کارگیری غلظت‌های مختلف کیتین (۰/۷۵، ۱/۵، ۲/۲۵، ۳ میلی‌گرم بر لیتر) در ترکیب با ۵/۵ میلی‌گرم بر لیتر توفوردی، در ۴ تکرار اجرا گردید. قطعات ۱/۵ سانتی‌متری از شاخه‌های فرعی توسط محلول‌های اتانول ۷۰٪ به‌مدت ۱ دقیقه و هیپوکلریت سدیم ۱۰٪ به‌مدت ۱۵ دقیقه ضدعفونی شدند. سپس ریزنمونه‌ها به‌صورت افقی روی محیط کشت جامد $\frac{3}{8}$ MS قرار داده شدند. پس از گذشت ۳ ماه و بدون انجام هیچ واکنشی، وزن تر و خشک کالوس‌ها اندازه‌گیری شد. کالوس‌های به‌دست‌آمده دارای سطحی ناصاف، بافتی سفت و به رنگ سبز و آمیخته به رنگ سفید بودند که گاهی لکه‌های صورتی نیز روی آن‌ها مشاهده می‌شد. نتایج نشان‌داد که با افزودن غلظت کیتین، از وزن تر و خشک کالوس کاسته می‌شود. بین غلظت‌های مختلف کیتین اختلاف معنی‌داری وجود داشت. بیش‌ترین وزن تر و خشک کالوس در پایین‌ترین غلظت کیتین (۰/۷۵ میلی‌گرم بر لیتر) مشاهده شد.

واژگان کلیدی: *Rosa canina* L.، کیتین، توفوردی، کالوس

مقدمه

نسترن یا رز وحشی با نام علمی (*Rosa canina* L.) متعلق به خانواده Rosaceae، بومی اروپا، شمال غرب آفریقا و غرب آسیا می‌باشد. مهم‌ترین پایه گل رز است و با شرایط خشکی و خاک‌های قلیایی سازگاری دارد. قلمه آن به سختی ریشه می‌دهد (۵). هم‌چنین یکی از مهم‌ترین گیاهان دارویی است که میوه‌های آن حاوی ترکیب‌های ارزش‌مندی نظیر ترکیب‌های فنولیکی، کربوهیدرات‌های محلول، کارتنوئیدها و عناصر معدنی می‌باشد (۲).

به‌منظور تولید انبوه گیاهچه‌های جدید، اقدام به تولید کالوس می‌شود. کالوس یا پینه، توده سلول پارانشیمی تمایز نیافته است که در واکنش به زخم، در محل جوش خوردن پیوند یا در محیط درون شیشه‌ای تولید می‌شود. برای تولید کالوس اکسین‌ها و سیتوکنین‌ها به‌کار گرفته می‌شوند اما سیتوکنین‌ها با غلظت کم‌تری نسبت به اکسین‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند. کیتین یکی از سیتوکنین‌های مصنوعی است و توفوردی (۲ و ۴- دی کلرو فنوکسی اسید استیک) غالباً به‌عنوان یک اکسین قوی تلقی می‌شود (۱). سیتوکنین‌ها و اکسین‌ها آثار متقابلی دارند. اگر غلظت مناسب سیتوکنین‌ها همراه با اکسین‌ها در یک محیط کشت مورد استفاده قرارگیرد، تقسیم سلولی را به‌همراه خواهد داشت. (۳). انتخاب ریزنمونه مناسب برای ایجاد کالوس از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در محیط حاوی توفوردی و کیتین تقسیمات سلولی در کالوس صورت می‌گیرد. کالوس می‌تواند در تهیه پروتوپلاست، تولید جنین سوماتیک، تولید اندام‌های ریشه و ساقه و تولید متابولیت‌های ثانویه مورد استفاده قرارگیرد (۱). کالوس‌های جنین‌زا بهترین و تنها ریزنمونه‌ی قابل استفاده برای انتقال ژن و باززایی گیاه معرفی شده‌اند (۷، ۹ و ۱۱). کالوس‌های جنین‌زا به کالوس‌های صاف و ناصاف تقسیم می‌گردند. کالوس‌های جنین‌زا ممکن است دارای سطحی صاف یا ناصاف باشند که نوع ناصاف آن توانایی باززایی بیش‌تری نسبت به دیگر کالوس‌ها دارد. کالوس‌های جنین‌زا متراکم‌اند و ساختار سازمان یافته‌ای را به

ویژه در طی آخرین مرحله تمایز نشان می‌دهند. هم‌چنین رنگ سفیدتر (برفکی) و ساختار فشرده‌تری دارند، سلول‌های تشکیل دهنده آن‌ها کم و بیش کروی و دارای هسته‌ی به نسبت بزرگی است. رنگ، ساختار و قدرت باززایی کالوس‌ها تحت تأثیر ژنوتیپ و شرایط کشت (محیط کشت و شرایط نگهداری کشت‌ها) قرار می‌گیرد (۳).

اسماراندا (۲۰۱۱)، در تحقیقی در رابطه با ریزازدیادی نسترن وحشی، تأثیر ترکیب توفوردی با غلظت ۰/۰۲ میلی‌گرم بر لیتر به‌همراه کیتین با غلظت ۲ میلی‌گرم بر لیتر را بر جوانه‌های جانبی مورد بررسی قرارداد و کالوس‌زایی را مشاهده نمود و نیز بیان داشت که می‌توان کالوس‌زایی را به‌وسیله کم کردن غلظت اکسین‌ها ایجاد نمود. استیکن و ارسکیلی (۲۰۰۱) اثرات هورمون‌های NAA و BA را بر کالوس‌زایی نسترن وحشی بررسی نمودند. حمید و همکاران (۱۹۹۳) در مطالعه‌ای بر کالوس‌زایی ۲ رقم رز هیبرید بیان نمودند که جهت القای کالوس‌دهی، ۰/۵ میلی‌گرم بر لیتر توفوردی به‌همراه ۰/۱ میلی‌گرم بر لیتر کیتین برای رقم دیاموند جوبلی و ترکیب این دو هورمون هر کدام به میزان ۰/۵ میلی‌گرم بر لیتر برای رقم لائز فرانسس مناسب می‌باشد. تحقیق حاضر در راستای دستیابی به کالوس‌های جنین‌زا و نیز بررسی اثر غلظت‌های کیتین در ترکیب با توفوردی بر خصوصیات کالوس‌زایی نسترن وحشی پرداخته است.

مواد و روش‌ها

آزمایش مذکور در قالب طرح پایه‌ی کاملاً تصادفی در ۴ سطح تیمار شامل غلظت‌های مختلف کیتین (۰/۷۵، ۱/۵، ۲/۲۵ و ۳ میلی‌گرم در لیتر) و ۴ تکرار (هر تکرار شامل ۲ ریزنمونه) انجام شد. نمونه‌ها در اواسط فصل پاییز از قسمت وسط ساقه‌های فرعی درختچه‌ای در مرحله‌ی میوه‌دهی (قرمز پرننگ) واقع در محوطه‌ی مجموعه گلخانه‌های دانشگاه شهرکرد تهیه شدند، قطعات گره-دار ۱/۵ سانتی‌متری ساقه‌های فرعی ابتدا با آب جاری به مدت ۲ دقیقه شسته شدند، سپس توسط محلول‌های اتانول ۷۰٪ به مدت ۱ دقیقه و هیپوکلریت سدیم تجاری (حاوی ۵/۲۵٪ ماده مؤثره) به مدت ۱۵ دقیقه با حرکت مداوم ظرف در طول این مدت ضدعفونی شدند و پس از آن ۲ بار با آب مقطر استریل (هر بار به مدت ۵ دقیقه) آب‌شویی شدند. و پس از آن در محیط کشت MS حاوی ۵/۵ میلی‌گرم بر لیتر توفوردی، ۲۰ گرم ساکارز، ۸ گرم آگار و pH ۵/۷-۵/۸ به‌صورت افقی قرارداده شدند. پس از گذشت ۳ ماه از تاریخ کشت و بدون هیچ‌گونه واکنشی، آزمایش متوقف شد. رشد کالوس با ارزیابی وزن تر یا خشک آن اندازه‌گیری شد. وزن تازه با انتقال کالوس به ورق آلومینیومی وزن شده اندازه‌گیری شد، بدین ترتیب که وزن باهم آن‌ها، بی‌درنگ پس از برداشتن کالوس‌ها از روی محیط کشت اندازه‌گیری شد، زیرا کالوس به سرعت آب خود را از دست می‌دهد، بنابراین به سرعت وزن شد. سپس کالوس‌های مورد نظر با ورق آلومینیومی بسته‌بندی شدند (به طوری که تبادل هوایی وجود داشته باشد) و در دمای ۸۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲ روز قرارداده شدند. در نهایت کالوس و ورق آلومینیومی دوباره وزن شدند و وزن کالوس با کم کردن وزن ورق آلومینیوم به دست آمد. داده‌ها پس از نرمال‌سازی از طریق فرمول $X = \sqrt{\frac{Y}{0.5} + 0.5}$ (۶)، توسط نرم افزار SAS 9.1 تجزیه گردید و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون ۰/۰۵ LSD انجام پذیرفت.

نتایج و بحث

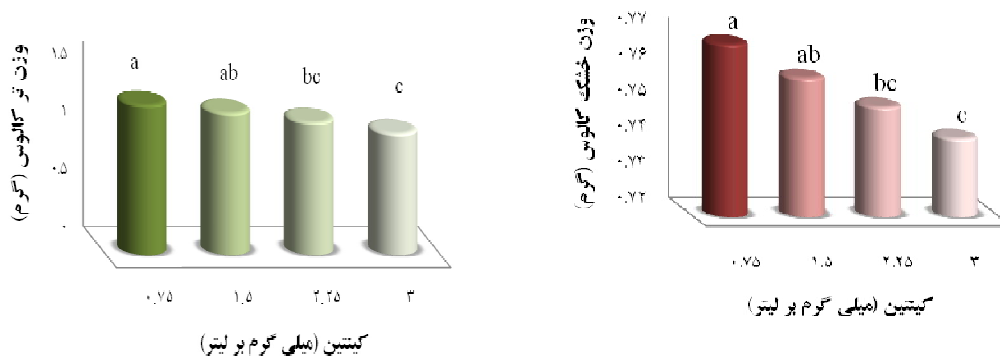
با توجه به نتایج حاصل از تجزیه واریانس، در مرحله کالوس‌زایی مشخص شد که بین تیمارهای هورمونی اعمال‌شده در دو صفت وزن تر و وزن خشک کالوس، اختلاف بسیار معنی‌داری در سطح یک درصد وجود دارد (جدول شماره ۱). بر اساس نمودار مقایسه میانگین‌ها، در محیط $MS \frac{1}{4}$ حاوی ۵/۵ میلی‌گرم بر لیتر توفوردی، وزن تر و خشک کالوس، با افزایش غلظت کیتین کاهش می‌یابد. شایان ذکر است به دلیل کاهش سریع و غیر قابل کنترل وزن تازه، وزن خشک معیار مطمئن‌تری است (۳). با توجه به شکل شماره ۱ (الف و ب)، مشاهده می‌شود که هر چه بر میزان غلظت کیتین افزوده شود، وزن تر و خشک کالوس کاهش می‌یابد.

همچنین با افزایش غلظت کیتین، وزن تر و خشک کالوس به یک میزان کاهش یافته است. بین غلظت‌های مختلف کیتین اختلاف معنی‌داری وجود داشت. بیش‌ترین وزن تر و خشک کالوس در کم‌ترین غلظت کیتین (۰/۷۵ میلی‌گرم بر لیتر) مشاهده شد و عکس این مطلب نیز صادق می‌باشد. کالوس‌های به‌دست آمده دارای سطحی ناصاف، بافتی سفت و به رنگ سبز آمیخته به رنگ سفید بودند، که گاهی به دلیل داشتن رنگدانه‌های قرمز (آنتوسیانین) لکه‌های صورتی نیز روی آن‌ها دیده می‌شد. این کالوس‌ها به سختی از محیط کشت جدا می‌شدند. معلوم شده است که تولید آنتوسیانین پدیده‌ای ناپایدار در کشت سلولی است (۱). کالوس سبز حاوی کلروفیل است و کلروفیل‌دار شدن برای آغاز رویش ساقه ضروری است (۴). اثر هورمون‌ها تنها به میزان جذب آنها از محیط کشت بستگی ندارد، بلکه به پایداری در محیط کشت، بافت‌های کشت شده و حساسیت بافت هدف نیز بستگی دارد. هورمون‌های اضافه شده به محیط کشت روی سنتز یا تجزیه هورمون‌های درونی تأثیر می‌گذارند (۱). با توجه به توضیحات و نتایج فوق کالوس‌های مذکور با مشخصات کالوس‌های جنین‌زا و اندام‌زا مطابقت دارد که البته جهت دستیابی به نتایج بهتر در این زمینه، زمان و تحقیقات بیش‌تری لازم می‌باشد.

جدول شماره (۱): جدول تجزیه واریانس تأثیر غلظت‌های مختلف کیتین و توفوردی بر وزن تر و خشک کالوس‌های حاصل از قطعات گره‌دار ساقه‌ی فرعی نسترن وحشی

میانگین مربعات			
منابع تغییرات	درجه آزادی	وزن تر کالوس	وزن خشک کالوس
کیتین	۳	۰/۰۴۵۰**	۰/۰۰۵۰**
خطا	۱۲	۰/۰۰۷۲	۰/۰۰۰۰۶

** اختلاف معنی‌دار در سطح یک درصد



شکل (۱): مقایسه میانگین تأثیر غلظت‌های مختلف کیتین در ترکیب با ۵/۵ میلی‌گرم بر لیتر توفوردی بر (راست) وزن خشک و (چپ) وزن تر کالوس حاصل از قطعات گره‌دار شاخه فرعی نسترن وحشی
* حروف غیر یکسان نشان دهنده وجود اختلاف معنی‌دار است

منابع

- ۱) سادات نوری، س.، ۱، س. م.، میرمعصومی. ۱۳۹۰. اصول کشت سلول و بافت گیاهی. انتشارات جهاد دانشگاهی تهران.
- ۲) سعیدی، ک.، و ر. امیدبیگی، ۱۳۸۸. اندازه گیری میزان ترکیب های فنولی، کربوهیدرات های محلول، کارتنوئیدها و عناصر معدنی میوه نسترن کوهی (*Rosa canina L.*) در جنوب غربی ایران، فصلنامه علمی-پژوهشی تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران. جلد ۲۵، شماره ۲، صفحه ۲۰۳ تا ۲۱۵.
- ۳) طباطبایی، س. ب.، م. امیدی. ۱۳۹۰. کشت بافت و سلول گیاهی، مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران.
- ۴) عبدمیشانی، س.، ۱۳۷۲. بیوتکنولوژی گیاهی و اصلاح نباتات. اولین کنگره زراعت و اصلاح نباتات.
- ۵) قاسمی قهساره، م. و م. کافی. ۱۳۸۸. گلکاری علمی و عملی (جلد اول). چاپ چهارم. انتشارات مؤلف. اصفهان.
- ۶) ولی زاده، م.، ع. رضایی و ب. یزدی صمدی. ۱۳۷۹. طرح های آماری در پژوهش های کشاورزی. دانشگاه تهران.
- ۷) ویشلی، ن.، م. جلالی جواران، و ا. معینی. ۱۳۸۹. باززایی رز مینیاتوری هفت رنگ (*Rosa hybrid*, cv. 'Tanbakeda'). مجله علوم باغبانی ایران، دوره ۴۱، شماره ۴، ۳۴۷-۳۵۷.
- ۸) Esitken, A., and E. Sezal., ۲۰۰۱. The effects of some hormones on the callus induction in *Rosa canina* and *Rosa dumalis* in vitro. Ataturk Univ. Ziraal Fak. Derg. ۳۲ (۲): ۱۲۵-۱۲۸.
- ۹) Firoozabady, E., Y. Moy, N. Courtney-Gutterson and K. Robinson. ۱۹۹۴. Regeneration of transgenic rose (*Rosa hybrida*) plants from embryogenic tissue. Biotechnology, ۱۲. ۶۰۹-۶۱۳.
- ۱۰) Hameed, S., Z. Ahmad, F. Z. Khan, and M. Akram. ۱۹۹۳. Callus cultures of Rosa hybrid cultivars, Diamond Jubly and Lans Frances. Journal Pakistan Botany. ۲۵ (۲): ۱۹۳-۱۹۸.
- ۱۱) Rout, G. R., B. K. Debata and P. Das. ۱۹۹۱. Somatic embryogenesis in callus culture cultures of *Rosa hybrid L. cv. Landora*. Plant Cell Tissue Organ Culture, ۲۷. ۶۵-۶۹.
- ۱۲) Smaranda, V., ۲۰۱۱. In vitro multiplication of *Rosa canina L.* Biology vegetative. ۱۱: ۱۹-۲۱.

Effect different concentrations of Kinetine on calligenesis in (*Rosa canina L.*)M. Rahimi^۱, V. Rouhi^۲, A. Mohammad-Khani^۲ and A. fadaei-Tehrani^۳

۱- M. Sc Student & ۲- Assistant Professor Dept. of Horticultural Sciences, Shahrekord University,

Shahrekord- Iran. ۳- Assistant Professor Dept. of Plant Protection Sciences, Shahrekord University,

Shahrekord- Iran.

*Corresponding author

Abstract

Dog rose (*Rosa canina L.*) has been using as a rootstocks for ornamental roses also it is one of the medicinal plants that it is possible be used from callus culture for the mass production of plantlets and new pharmaceutical compounds such as ascorbic acid. In order to study was creating with aim of the effect kinetin on callus properties in dog rose. This experiment were conducted as a completely randomized design with employing different concentrations of kinetin (۰,۷۵, ۱,۵, ۲,۲۵ and ۳ mg/l) in combination with ۵,۵ mg/l ۲,۴-D, in ۴ replications. The segments (۱,۵ cm) from the branch a provided and were decontaminated with ۷۰٪ ethanol solution for ۱ min and ۱۰٪ sodium hypochlorite for ۱۵ min. Then the explants were given horizontally on a solid culture of ۱/۴ MS medium. After ۳ months without doing any subcultures, fresh and dry weight of callus was measured. Callus on the surface of rough, hard texture of green and white, sometimes tinged pink stain see to as it was. The results showed that with addition of kinetin concentrations, wet and dry weight of callus were decreased. Between different concentrations of kinetin were significantly difference. Over Fresh and dry weight of callus in the low concentration of kinetin (۰,۷۵ mg/l) was observed.

Keywords: *Rosa canina L.*, Kinetine, ۲,۴-D, Callus